

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN  
AFDELING VERBINDINGEN  
LANGE HOUSTRAAT 28-30 • 'S-GRAVENHAGE

'S-GRAVENHAGE, 30 Maart 1955

Copie nr 30

Ref. No. 4511

AAN: MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Fotocopie nr: 117.584

Z, DBI, -/PL  
DOA/OP/ZA,  
DWH, DIO, -/PZ

FC

## CODETELEGRAM

Plaats van afzending: .....  
Inhoud (Paraphrase) —

WASHINGTON	Datum van afzending: 29-3-55
Minvor-Distributie	Datum van ontvangst: 30-3-55
1. Minvor	
2. Ter behandeling aan <i>Rab Winy</i>	
3/4. Verzameling Kabinet.	

**ZEER GEHEIM**

Ik bracht heden een bezoek bij mij Australische ambtgenoot. Op mijn rechtstreekse vraag antwoordde Spender, dat kwestie inschakeling Nederlands Nieuw Guinea in bilateraal of multilateraal verband niet door Menzies in zijn gesprekken te Washington ter tafel was gebracht.

Sir Percy preciseerde, in aansluiting op mededelingen van Menzies (mijn 660), voorts dat in een der besprekingen van Menzies met Dulles laatstgenoemde uitdrukkelijk had erkend, dat Nieuw Guinea tot de "line of defense" van het Westen, lopende door de Philippijnen en Australië, behoorde. Op de vraag van Spender of het niet juist was onder Nieuw Guinea in dit verband het gehele eiland te verstaan, dus ook "Dutch New Guinea" had Dulles bevestigend geantwoord.

Spender zei zich er van rekenschap te geven dat in de overwegingen van Dulles een belangrijke rol blijft spelen de wens:

1. India en de landen van Zuid Oost Azië niet tegen Amerika in het harnas te jagen door inzake Nieuw Guinea duidelijk partij te kiezen voor Nederland;
2. de communisten in Indonesië zelf geen nieuw propagandawapen tegen Amerika door innemen van pro-Nederlands standpunt in handen te spelen.

(Ik vraag mij af of analoge overwegingen ook niet bij de Australiërs een rol spelen wanneer het gaat om een punt als bijvoorbeeld inschakeling van Nederland in ZOAVO. Zodanige motieven zouden namelijk zeer wel in Canberra kunnen opwegen tegen de vrees dat in Nederland wel eens het getij aanzien onherroepelijke handhaving Nederlandse soevereiniteit over Nieuw Guinea zou kunnen keren.)

Mijn Australische collega herhaalde de conclusie van Menzies, dat te verwachten is dat Amerika ons in wezen zal helpen om onze soevereiniteit over Nieuw Guinea te behouden al zullen zij in de kwesties van procedure niet altijd overeenkomstig onze wensen handelen.

Dit punt nader preciserend gaf Spender als voorbeeld dat hij verwachtte dat indien kwestie Nieuw Guinea in najaar 1955 opnieuw in Assemblée der Verenigde Naties op het tapijt wordt gebracht, Washington nog meer dan in najaar 1954 behulpzaam zal zijn met verkrijgen van steun voor Nederlands-Australisch standpunt van de zijde der Latijns-Amerikaanse landen.

Tenslotte spraken Sir Percy en ik af dat wij over Nieuw Guinea nauw contact zouden blijven houden en in het bijzonder elkaar onmiddellijk op de hoogte zouden brengen, indien wij merkten, dat de Amerikanen ook maar het geringste zouden afwijken van hun principieel voorgenomen "hands off policy" aanzien Nederlands Nieuw Guinea.

VAN ROYEN 684. *g*

NW/

Ter beveiliging van code-verbindingen zijn o.a. de volgende punten van belang:—

1. Op een codetelegram mag telegrafisch niet in open taal worden geantwoord.
2. Over de inhoud van een codetelegram mag niet met verwijzing naar dat telegram per telefoon worden gesproken.
3. Dossiers, welke codetelegrammen bevatten (ook in paraphrase), dienen veilig te worden opgeborgen.
4. Kladpapier, carbonpapier en dergelijke verband houdende met codetelegrammen dienen te worden verbrand (versnipperen is niet voldoende).
5. Afschriften van paraphrasen van codetelegrammen mogen uitsluitend door de afd. Verbindingen worden vervaardigd.